

JÜNE PLĀ

Η Λέσχη της Απόλαυσης

ΜΙΑ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗ
ΤΗΣ ΗΔΟΝΗΣ

ΚΕΣΤΟΣ

Η Λέσχη της Απόλαυσης

ΜΙΑ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΤΗΣ ΗΔΟΝΗΣ

Περιεχόμενα

Πρόλογος	9
Καλώς ήρθες στη λέσχη μας	11
Να σου συστήσω το γεννητικό σου όργανο	33
1. Τα μυστικά του αιδοίου	37
2. Τα μυστικά του πέους	83
Ωραία, λοιπόν, και τώρα πηδιόμαστε	115
1. Οι ερωτογενείς ζώνες του Απαυτού	117
2. Οι ερωτογενείς ζώνες του Πώς-το-λένε	187
3. Γιούνισεξ	239
Ώρα να τελειώσουμε	257
Ευχαριστίες	259

Στον Τακούμι

“Let’s talk about sex, baby
Let’s talk about you and me
Let’s talk about all the good things
And the bad things that may be
Let’s talk about sex”.

Salt-N-Pepa

Πρόλογος

Η σεξουαλικότητα είναι ένα θέμα ταμπού. Κι όμως, οι λέξεις που την αφορούν είναι παντού, στις εφημερίδες, στην τηλεόραση, στις βραδιές με φίλους. Ωστόσο, πολύ συχνά, οι λέξεις αυτές αποκρύπτουν και αποσιωπούν τις πιο περίπλοκες και ουσιώδεις πτυχές του θέματος.

Εδώ δεν θέλουμε να κάνουμε μαθήματα σεξουαλικής αγωγής ούτε να κηρύξουμε σεξουαλική επανάσταση. Όμως το θέμα της σεξουαλικότητας σκεπάζεται από ένα πέπλο σιωπής, μιας σιωπής σαρκαστικής, που υπερασπίζεται και επικυρώνει μονόπλευρες σεξουαλικές πρακτικές. Όλα τα άλλα –το διαφορετικό, το άγνωστο– απλώς δεν υπάρχουν ή, ακόμα χειρότερα, γίνονται αντικείμενο ειρωνείας. Στο πεδίο της σεξουαλικότητας μπορείς εύκολα να είσαι καταπιεστικός οπαδός της νόρμας και ταυτόχρονα να το παίζεις απελευθερωμένος. Η εξερεύνηση της σεξουαλικότητάς μας μόλις έχει αρχίσει. Δεν έχει σημασία ο ρυθμός, η ένταση, η συχνότητα – υπάρχουν χιλιάδες τρόποι να νιώσεις και να δώσεις ηδονή, όλοι ισότιμοι μεταξύ τους. Στον τομέα αυτόν δεν χωράνε ούτε βαθμολογίες ούτε ανταγωνισμοί.

Ευτυχώς, όμως, το παρόν είναι πολλά υποσχόμενο. Βιβλία σαν αυτό συμβάλλουν στη δημιουργία μιας μελλοντικής σεξουαλικότητας άκρως ενδιαφέρουσας και απολύτως ενημερωμένης, αφού η ηδονή έχει ως προϋπόθεση τη γνώση και η σεξουαλικότητά μας

δεν είναι κάτι έμφυτο, ιδιαίτερα αν σκεφτεί κανείς τα στερεότυπα και τους καταναγκασμούς που την περιβάλλουν. Δεν γνωρίζουμε το σώμα μας ούτε το σώμα των συντρόφων μας. Και αυτό πρέπει να αλλάξει. Αυτή τη στιγμή η σεξουαλική επανάσταση γίνεται μέσω των κοινωνικών δικτύων, του Instagram, των λογαριασμών σαν το Jouissance Club, γιατί εκεί ακούγονται διαφορετικές φωνές που, χωρίς να περιορίζονται απ' οποιοδήποτε είδος ελέγχου, ενημερώνουν εκατομμύρια ανθρώπους που δεν έχουν λάβει ποτέ σεξουαλική αγωγή ή που έχουν μάθει λάθος πράγματα από μια λανθασμένη σεξουαλική αγωγή, στο πλαίσιο της οποίας οι ρόλοι είναι αυστηρά προκαθορισμένοι και δεν υπάρχει καμία ελευθερία. Ούτε ηδονή.

Οι φωνές που χρειαζόμαστε δεν θα προέλθουν από θεσμικά όργανα ή από επαγγελματίες του χώρου αλλά από τον καθένα από εμάς. Από τους ανθρώπους που πειραματίζονται και προτείνουν ιδέες και λύσεις, από τους ανθρώπους που είναι ικανοί να επινοήσουν και να οραματιστούν μια νέα σεξουαλικότητα, ισότιμη για τα φύλα, φεμινιστική και ανατρεπτική.

Μαρτέν Παζ (Martin Page)

Συγγραφέας του βιβλίου *Au-delà de la pénétration* [Πέρα από τη διείσδυση], εκδ. Monstroglyph, 2019.

Καλώς ήρθες στη λέσχη μας

Κατ' αρχάς ένα μεγάλο ευχαριστώ σ' εσένα που αγόρασες αυτό το βιβλίο. Και μόνο το γεγονός ότι το κρατάς στα χέρια σου αποδεικνύει πως είσαι κουλ άτομο, γι' αυτό αξίζεις ένα φιλάκι και μια ανθηρή σεξουαλική ζωή.

Ονομάζομαι Ζιν. Πάθος μου, από πολύ μικρή ηλικία, είναι το σκίτσο. Στάθηκα πολύ τυχερή που κατάφερα να ασχοληθώ με αυτό επαγγελματικά, αφού σήμερα εργάζομαι ως δημιουργός χαρακτήρων για βιντεοπαιχνίδια. Μεγάλωσα στην εξοχή, στους λόφους της Προβηγκίας, κοντά στη Μασσαλία – την πιο όμορφη πόλη του κόσμου αλλά και μια από τις πιο σεξιστικές.

Μου πήρε πολύ καιρό μέχρι να καταλάβω ότι η λέξη «φεμινισμός» δεν είναι βρισιά και ότι μια γυναίκα αξίζει τον ίδιο σεβασμό με έναν άντρα. Και μετά από μια γερή πλύση εγκεφάλου με ατάκες όπως «Οι γυναίκες δεν ξέρουν να οδηγούν», «Τρέχεις σαν κορίτσι», «Δεν είναι τυχαίο ότι όλες οι μεγαλοφυΐες είναι άντρες», «Βοήθησε τη μητέρα σου να μαζέψετε το τραπέζι» και άλλες παρόμοιες μισογυνικές σαχλαμάρες, είχα πειστεί στ' αλήθεια πως είμαστε κατώτερες από τους άντρες σε όλα τα επίπεδα. Ακόμα χειρότερα, στήριζα κι εγώ τέτοιες απόψεις χωρίς να το συνειδητοποιώ, επικρίνοντας τον φεμινισμό. Ήταν αδιανόητο για μένα να γίνω «φεμινίστρια», αφού δεν ήθελα με τίποτα να μου κολλήσουν τη ρετσίνα της «υστερικής». Κι όμως, είμαι απολύτως βέβαιη ότι οι άντρες που συνάντησα στον δρόμο μου ήταν κι αυτοί θύματα της πατριαρχίας, πράγμα που μερικές φορές με εκνευρίζει πολύ.

Ναι, πρέπει να πολεμήσουμε, να ουρλιάξουμε, να εκφράσουμε τον θυμό μας και να καταργήσουμε όλα τα στερεότυπα του παρελθόντος. Τώρα πια σέβομαι τις γυναίκες που μάχονται, που τολμούν να λένε δυνατά αυτό που ο κόσμος δεν θέλει να ακούσει, θαυμάζω το θάρρος και τη δύναμή τους. Μου αρέσει να μας φαντάζομαι όλες σαν μια μεγάλη ομάδα, όπου η καθεμιά έχει τον δικό της τρόπο να επιτύχει τον στόχο της. Είναι αλήθεια ότι σε αυτή την ποδοσφαιρική ομάδα φαντάζομαι τον εαυτό μου να παίζει πιο πολύ στο κέντρο παρά στην επίθεση. Γιατί θεωρώ ότι, ορισμένες φορές, αν η επανάσταση συνδυαστεί με τον γλυκό λόγο και τις καλές προθέσεις, μπορεί να κάνει ακόμα και τους πιο αμετάπειστους να αλλάξουν γνώμη. Οπότε, ναι, είμαι φεμινίστρια, αλλά ο δικός μου φεμινισμός πιστεύει στον άνθρωπο, στην καλοσύνη του, στη συλλογική προσπάθεια. Και αν δεν ενώσουμε τις δυνάμεις μας, ειλικρινά δεν ξέρω πώς θα βγούμε απ' αυτή την κατάσταση. Έτσι, λοιπόν, ο δικός μου φεμινισμός δεν περιορίζεται σε έναν αγώνα των γυναικών για τις γυναίκες, αλλά με τον καιρό εξελίχθηκε και διαμορφώθηκε σε κάτι που θα αποδιδόταν πιο σωστά με τον όρο «ουμανιστικός φεμινισμός». Ωστόσο πιστεύω ότι η ιδιότητα της

φεμινίστριας ταυτίζεται με τον αγώνα ενάντια σε κάθε είδους διάκριση. Δεν υπερασπίζομαι μόνο τις cisgender γυναίκες (ναι, ίσως δεν το ξέρεις, αλλά αν γεννήθηκες με αιδοίο και ζεις σε συμφωνία με το γυναικείο φύλο που σου αποδόθηκε κατά τη γέννησή σου, είσαι cisgender). Δεν θέλω να ιεραρχώ τους αγώνες – όλοι έχουν την αξία τους. Και αν ισχυριστούμε το αντίθετο, στην ουσία υπαινισσόμαστε ότι μια κατηγορία ανθρώπων (εν προκειμένω, οι μειονότητες) είναι σήμερα –και θα είναι για πάντα– κατώτερη. Μπλιαχ, μου 'ρχεται να ξεράσω. Αξίζουμε όλοι κάτι καλύτερο απ' αυτό. Δεν θέλω να είμαι ένα απ' αυτά τα άτομα που αγνοούν τις μειονότητες, δηλώνοντας ότι «η υπόθεσή τους δεν είναι άμεση προτεραιότητα», ότι «μπορεί να περιμένει λίγο ακόμα», ότι «υπάρχουν άλλα, πιο επείγοντα πράγματα» κλπ.

Ναι, κάποιες φορές πλανιέμαι, κάνω λάθη, αλλά σιγά σιγά μαθαίνω να δίνω προτεραιότητα στον άνθρωπο – τόσο απλά. Όχι μόνο σε μία κατηγορία ανθρώπων αλλά στον άνθρωπο. Έτσι κι αλλιώς, όλοι-ες-α παλεύουμε ενάντια στο ίδιο πράγμα: τις ανισότητες.

Συνεπώς ο φεμινισμός μου είναι συμπεριληπτικός με την ευρύτερη έννοια του όρου, πράγμα που σημαίνει πως δεν με ενδιαφέρει το φύλο σου, ο σεξουαλικός σου προσανατολισμός, ο τραπεζικός σου λογαριασμός, η εθνικότητά σου ή ο ΑΜΚΑ σου. Με ενδιαφέρει μόνο ότι έχεις το θεμελιώδες δικαίωμα να σε σέβονται οι άλλοι.

Και μιας και μιλήσαμε για φύλα... Διαβάζοντας αυτό το βιβλίο, θα παρατηρήσεις ότι οι ήρωές μου έχουν περίεργα παρατσούκλια. Το Πώς-το-λένε, το Απαιτό και το Του-λόγου-του δεν έχουν επίτηδες φύλο, γιατί, αν και ο κόσμος είναι θεμελιωμένος πάνω σε μια απολύτως δυαδική αντίληψη και, σύμφωνα με τις πεποιθήσεις μας, ένας άντρας έχει πέος και μια γυναίκα έχει αιδοίο, υπάρχουν και άτομα ίντερσεξ, διεμφυλικά, μη δυαδικά, με ρευστή ταυτότητα φύλου, άφυλα, άτομα που ανήκουν σε περισσότερες από μία απ' αυτές τις κατηγορίες κλπ. Ε, λοιπόν, ναι, ο κόσμος είναι κανονικό μπουρδέλο, κι αυτό μας βγάζει έξω από τις συνήθειές μας. Το γεγονός ότι

οι διεμφυλικές ταυτότητες είναι ελάχιστα ορατές, επειδή αποτελούν μειοψηφία, δεν σημαίνει ότι τα πρόσωπα αυτά δεν υπάρχουν. Εδώ θέλω να αισθάνεσαι άνετα και να περάσεις ωραία. Γι' αυτό, στο βιβλίο μου το Πώς-το-λένε έχει πάντα πέος, το Απαυτό έχει αιδοίο και το Του-λόγου-του μπορεί να έχει και τα δύο. Σύμφωνα;

Εκτός από τον φεμινισμό, όμως, έχω άλλο ένα πάθος: το σεξ. Μάλιστα. Και μου πήρε πολύ καιρό μέχρι να κατορθώσω να το λέω χωρίς να ντρέπομαι, γιατί, όπως πολύ καλά ξέρεις, μια γυναίκα που απολαμβάνει το σεξ είναι κάτι περίεργο, μια τσούλα που κουβαλάει πάνω της ένα σωρό μεταδοτικές ασθένειες. Η αλήθεια είναι ότι ποτέ μου δεν κόλλησα σύφιλη, αν και ελπίζω ότι θα τα καταφέρω κάποια μέρα... Όμως αρκετά μίλησα για τα αφροδίσια νοσήματά μου – δεν βλέπω να σε συναρπάζει αυτό το υπέροχο θέμα! Και αφού άντεξες να διαβάσεις ως εδώ, σίγουρα έχεις καταλάβει τι είδους βιβλίο είναι αυτό που κρατάς στα χέρια σου.

ΕΝΑ ΚΑΥΤΟ ΘΕΜΑ

Εγώ, πάντως, σε προειδοποίησα: στόχος μας στη Λέσχη της Απόλαυσης είναι ο αυτοσαρκασμός, η καλή διάθεση και η προσπάθεια να ξεπεράσουμε τα ταμπού μας – μην το ξεχνάς όσο θα διαβάζεις αυτές τις σελίδες. Στο βιβλίο αυτό θα βρεις ό,τι χρειάζεται να ξέρεις για το σεξ, εκτός από την πασίγνωστη «διείσδυση». Κι επειδή ξέρεις πολύ καλά πώς γίνεται αυτή η περίφημη διείσδυση, δεν χρειάζεται να σου φτιάξω και σκίτσο για να τη μάθεις. Όχι, έχω κάνει πολλά άλλα σκίτσα, πολύ πιο ενδιαφέροντα. Τα έχω κανονίσει όλα, ακριβώς για να μην πεις ότι πέταξες τα λεφτά σου. Δούλεψα σκληρά, για να μπορέσουμε μαζί να εξερευνήσουμε τη σεξουαλικότητά μας αλλά και τη σεξουαλικότητα των συντρόφων μας. Ακόμα και αν θεωρείς τον εαυτό σου εξπέρ σε αυτόν τον τομέα, ελπίζω να καταφέρω να σου μάθω καινούριους τρόπους να προσφέρεις ηδονή στα πρόσωπα που θέλουν να κοιμηθούν μαζί σου. Πηδιόμουν μερόνυχτα ολόκληρα, για να βρω τους καλύτερους τρόπους να χρησιμοποιείς τα δάχτυλά σου, να τελειοποιήσεις τα γλειψίματά σου κλπ. Φαίνεται, όμως, πως το παράκανα, αφού λίγο έλειψε να χάσω το πιτάκι μου σε αυτή την περιπέτεια, γι' αυτό θα το εκτιμούσα ιδιαίτερα αν έβαζες πέντε αστεράκια στην κριτική σου για το βιβλίο μου στο ίντερνετ. Ο σκοπός είναι, ακολουθώντας τον ρυθμό μας, να ανακαλύψουμε νέες απολαύσεις, είτε μόνοι-ες-α μας, είτε δυο δυο, είτε πολλοί-ές-ά μαζί – άσχετα από τον προσδιορισμό του φύλου μας, τον σεξουαλικό προσανατολισμό μας ή το χρώμα του δέρματός μας, άσχετα από το αν είμαστε παρθένοι-ες, σάτυροι και νυμφομανείς ή κάτι ανάμεσα σε αυτά τα δύο. Με άλλα λόγια, όπως

ίσως έχεις καταλάβει, αυτό το βιβλίο απευθύνεται ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ! Εκτός από εκείνους που δεν γουστάρουν το γαμήσι...

Θέλω, επιτέλους, να μιλήσουμε ανοιχτά για τη σεξουαλικότητα, ώστε να αποκτήσεις πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που θα σε βοηθήσουν να καλλιεργήσεις τη σεξουαλική δημιουργικότητά σου και, κυρίως, να απαλλαγείς απ' όλες τις κοινωνικές προκαταλήψεις που μας έχουν φορτώσει στην πλάτη εδώ και καιρό. Το σεξ δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να είναι πηγή άγχους, και στη λέσχη μας πιστεύουμε ακράδαντα πως είναι το μόνο πράγμα, μαζί με το φαγητό και τις βόλτες στο δάσος, που αξίζει στη ζωή. Το σεξ, είτε σε μια σταθερή σχέση είτε σε ένα one night stand, είναι αγάπη. Είναι μοίρασμα και πηγή χαράς. Φαντάσου ότι αρέσει ακόμα και στους γονείς σου... Το σεξ είναι ζωή και, σχεδόν πάντα, προσφέρεται δωρεάν.

Στο βιβλίο αυτό, ούτε λίγο ούτε πολύ, παρουσιάζεται ένα σύντομο μάθημα ανατομίας, χαρτογραφούνται οι ερωτογενείς ζώνες των φύλων και καταγράφονται οι κινήσεις που χαρίζουν ηδονή και οδηγούν στον οργασμό, έτσι όπως αυτές παρατηρήθηκαν στη διάρκεια πολλών ετών σε πράξεις ανάμεσα σε ενήλικα και συναινούντα πρόσωπα. Το μοναδικό ζώακι που κακοποιήθηκε όσο γραφόταν αυτό το βιβλίο είναι το γατάκι ανάμεσα στα πόδια μου. Δεν ήταν σύμφωνοι όλοι με τη μεθοδολογία, γιατί είμαστε όλοι διαφορετικοί, και είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι κατά την εξερεύνηση της σεξουαλικότητας η επικοινωνία μεταξύ των παρτενέρ είναι πρωταρχικής σημασίας. Μια κίνηση που ικανοποιεί εμένα μπορεί να μην ικανοποιεί εσένα. Γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία να μιλάμε, να ακούμε και να αναθεωρούμε τις απόψεις μας κάθε τόσο. Εγώ, πάντως, σε προειδοποίησα...

ΓΙΑ ΠΕΣ ΜΑΣ, ΖΙΝ, ΓΙΑΤΙ ΕΓΡΑΨΕΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ;

Πέρα από το ότι μου αρέσει να μιλάω με τον εαυτό μου, είχα πάντα τη δυσάρεστη αίσθηση ότι αδιαφορούσα για τη σεξουαλικότητά μου, ότι πάντα κάτι έλειπε για να είμαι απολύτως ικανοποιημένη. Τη διαπίστωση αυτή δεν την έκανα μόνο εγώ· και μπορεί να ένιωθα ανακούφιση που πολλοί άνθρωποι βρίσκονταν στην ίδια θέση μ' εμένα, όμως η ουσία ήταν ότι, παρά τις προσπάθειές μου, δεν κατάφερα να βάλω το δάχτυλο στο βάζο με το μέλι (σκοπίμο το λογοπαίγνιο). Όσο και αν έβλεπα πορνοταινίες και ένιωθα άνετη στο σεξ, έκανα ξανά και ξανά τα ίδια λάθη. Πολλές φορές πονούσα κατά τη διείσδυση, αλλά το χειρότερο ήταν ότι το σενάριο παρέμενε απaráλλαχτο, αν και άλλαζα συχνά εραστής. Πάντα το ίδιο βιολί: το πράγμα ξεκινούσε με μια αιδοιολεϊξία ή πεολεϊξία, που τις περισσότερες φορές είχε ως μοναδικό στόχο να υγράνει και να προλειάνει το έδαφος για την πολυπλόκτη συνουσία, μετά -ΚΛΑΚ!- έρχονταν σε επαφή τα δύο γεννητικά όργανα, ύστερα -ΤΣΑΚ ΜΠΙΑΜ!- ακολουθούσε το χύσιμο (μερικές φορές στο πρόσωπο, έτσι, για να αλλάξουμε λιγάκι ρεπερτόριο) και πάπαλα, τελειώσαμε. Αυτό ήταν αρκετό και, κατά μία έννοια, ήταν μια χαρά, ωστόσο μου έμενε πάντα η πικρή γεύση ότι είχα ξαναζήσει πολλές φορές το ίδιο σκηνικό.

Θέλω να είμαι σαφής: το θέμα μου δεν είναι αν θα έχω οργανισμό ή όχι. Ο οργανισμός είναι μόνο η κορυφή του όμορφου παγόβουνου που λέγεται σεξ. Όχι, αυτό που με ενοχλούσε ήταν η απελπιστική έλλειψη φαντασίας. Το ίδιο σενάριο επαναλαμβανόταν ξανά και ξανά, όποιο κι αν είχα απέναντί μου. Σαν να τρως το ίδιο φαγητό κάθε μέρα: Δευτέρα, πατάτες· Τρίτη, πατάτες· Τετάρτη, πα... Οφείλεις να παραδεχτείς πως δεν είναι και τόσο ευχάριστο. Γιατί, όμως, αποδεχόμαστε μια τόσο μονότονη και βαρετή σεξουαλική πράξη; Ανανεώνουμε κάθε τόσο την γκαρνταρόμπα μας ανάλογα με τη μόδα, πειραματιζόμαστε στη μαγειρική, αλλάζουμε ερωτικούς-ές

συντρόφους πιο συχνά απ' ό,τι παλιά, μας αρέσουν οι καινοτομίες και τις απολαμβάνουμε όποτε μας δίνεται η ευκαιρία. Αλλά στο σεξ... Τίποτα, μηδέν.

Ένα ωραίο πρωί, όμως, εκεί που συλλογίζομαι καπνίζοντας την πίπα μου και αγναντεύοντας τον ορίζοντα, κατάλαβα πως δεν είναι τυχαίο το ότι κάνουμε πάντα έρωτα με τον ίδιο τρόπο. Και πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, αφού κανείς δεν μας εξήγησε ποτέ πώς να ανανεωνόμαστε; Κανείς δεν μας προτείνει καινούρια κόλπα στο πήδημα. Οι μόνες πληροφορίες που μπορείς να βρεις δωρεάν είναι οι mainstream πορνοταινίες, που επίσης έχουν ξεχασμένο σε κάποιο συρτάρι το θέμα φαντασία, αν και αυτό δεν είναι τελείως αλήθεια, αφού τα σενάρια τους είναι όντως ευφάνταστα: ο υδραυλικός που πάει να φτιάξει μια διαρροή στο σπίτι της κυρίας, η ετεροθαλής αδερφή με τα πολλά βίτσια, ο γεροδιστραμμένος, η μιλφάρα και ο παρθένος και πάμπολλα άλλα τέτοια, έτσι, για να έχουμε να διαλέξουμε. Ωστόσο όλα αυτά είναι μόνο σκηνοθεσία, μια απλή αλλαγή του ντεκόρ. Όταν φτάνουμε στην πιο κρίσιμη στιγμή της ταινίας, στο σεξ, η έλλειψη φαντασίας είναι πάλι απελπιστική. Πόσο μίζερο και φτηνό ξαναγίνεται το σενάριο... Προκαταρκτικά, διείσδυση, χύσιμο, τόσο απλά. Και δώσ' του πάλι απ' την αρχή: προκαταρκτικά, διείσδυση, χύσιμο. Όπα, φτάνει, δεν αντέχω τα ίδια ξανά και ξανά!

Όποιος έχει δει πορνοταινίες, εύκολα διαπιστώνει ότι το πέος κυριαρχεί, το πέος διεισδύει, ενώ το αιδοίο πάντα υποδέχεται και δείχνει μάλλον ευχαριστημένο, αν κρίνουμε από τις κραυγές ηδονής που ακούγονται. Κι εμείς, σαν βλάκες, μιμούμαστε ό,τι βλέπουμε, επειδή είναι πιο εύκολο να μην πολυσκεφτόμαστε το θέμα. Και κανείς δεν προβληματίζεται γι' αυτό. Τι θα συνέβαινε, όμως, αν αντιστρέφαμε τους ρόλους και η διείσδυση γινόταν στα ετεροφυλόφιλα άτομα που διαθέτουν πέος; Γιατί ξαφνικά η διείσδυση γίνεται πρόβλημα όταν έχεις πέος; Μήπως επειδή το άτομο που δέχεται τη διείσδυση βρίσκεται στη θέση του υποταγμένου,

του νικημένου; Εγώ, όμως, αρνούμαι να δεχτώ ότι αν είσαι γκέι ή αν έχεις μουνί ανάμεσα στα πόδια σου, βρίσκεσαι αυτομάτως σε θέση υποταγής.

Εξίσου ένοχες για την εικόνα που έχουμε για τη διείσδυση είναι και οι κινηματογραφικές ταινίες. Έχουμε δει χιλιάδες φορές ετεροφυλόφιλα cisgender ζευγάρια να ερωτοτροπούν και να φτάνουν μαζί σε οργασμό μέσω διείσδυσης. Άραγε πόσοι άνθρωποι που βλέπουν αυτές τις εικόνες έχουν αισθανθεί ότι δεν είναι φυσιολογικοί; Ο οργασμός μέσω διείσδυσης έχει γίνει το ιερό δισκοπότηρο ή, ακόμα χειρότερα, η νόρμα. Και επειδή ακριβώς έχει γίνει νόρμα, έχει κάνει πολύ κακό στους ανθρώπους που αρνούνται επίμονα να μπουν σε καλούπια. Και σας πληροφορώ πως αυτοί οι άνθρωποι είναι πάρα πολλοί.

Η προσπάθεια να χωρέσουμε στα «φυσιολογικά» καλούπια είναι πολύ επιζήμια. Χωρίς να το θέλουμε, προκαλούμε στον εαυτό μας προβλήματα στύσης, νιώθουμε πόνο κατά τη διείσδυση, βάζουμε όρια στους παρτενέρ μας και σ' εμάς, φοβόμαστε ότι δεν θα καταφέρουμε ποτέ να φέρουμε σε οργασμό το Απαυτό με την πούτσα μας, εκτός και αν το Απαυτό υποκριθεί...

Ας ξαναβάλουμε τα πράγματα στη θέση τους και ας προσπαθήσουμε να μετατρέψουμε το σεξ σε κάτι πιο πλούσιο και τίμιο. Σε μια στιγμή που θα είναι κάθε φορά πολύ ιδιαίτερη και πολύ διαφορετική.

Γιατί, ναι, οφείλω να το παραδεχτώ, η συνουσία είναι καταπληκτικό πράγμα. Δεν αμφισβητώ καθόλου ότι μπορεί να προσφέρει μεγάλη απόλαυση, απλώς υποστηρίζω ότι δεν χρειάζεται να επαναλαμβάνεται συνέχεια με τον ίδιο τρόπο ή να αποτελεί επίκεντρο της σεξουαλικότητας, αν και το θεωρώ περίπου αναπόφευκτο.

Η διείσδυση είναι τόσο βασική ως έννοια, ώστε οδήγησε στην επινόηση του όρου «προκαταρκτικά».

Εκείνο που καταλαβαίνω εγώ απ' αυτόν τον όρο είναι ότι τα προκαταρκτικά δεν θεωρούνται σεξ. Συχνά ακούω φράσεις όπως:

№ 1 ΣΕ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΣΤΟ AMAZON ΓΑΛΛΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΟΥ

«Στο βιβλίο αυτό θα βρεις όλα όσα πρέπει να γνωρίζεις για το σεξ, εκτός από τη “διείσδυση”. Αυτήν ξέρεις πολύ καλά πώς να την κάνεις, γι’ αυτόν τον λόγο δεν θα σου φτιάξω σχετικό σκίτσο.

»Έχω κάνει όμως άλλα σκίτσα, πολύ πιο ενδιαφέροντα. Δούλεψα σκληρά για σένα, για να μπορέσεις να εξερευνήσεις τη σεξουαλικότητα –τη δική σου και του/της συντρόφου σου ή των συντρόφων σου– απ’ όλες τις απόψεις. Ακόμα κι αν θεωρείς τον εαυτό σου εξπέρ στον έρωτα, ελπίζω να σε βοηθήσω να ανακαλύψεις καινούριους τρόπους να προσφέρεις ηδονή στα πρόσωπα που θέλουν να κοιμηθούν μαζί σου. Μπορώ να σου εκμυστηρευτώ ότι ηπιδιόμουν μερόνυχτα ολόκληρα, για να βρω τις καλύτερες τεχνικές για το πώς να χρησιμοποιείς τα δαχτυλάκια σου, πώς να τελειοποιήσεις το γλείψιμό σου και όλα τα σχετικά...

»Στόχος μου είναι να βρεις τον σωστό σεξουαλικό ρυθμό και να ανακαλύψεις καινούριους τρόπους ηδονής, μόνος/η σου, μ’ έναν/μία σύντροφο ή πολλούς/ές – δεν έχει σημασία το φύλο που σε καθορίζει, ο σεξουαλικός σου προσανατολισμός ή το χρώμα του δέρματός σου. Αν είσαι παρθένος/α, αν πάσχεις από σατυρίαση ή νυμφομανία, ή και από τα δύο. Με δυο λόγια, το βιβλίο αυτό απευθύνεται σε ΟΛΟΥΣ και ΟΛΕΣ. Εκτός από εκείνους/ες που δεν τους αρέσει το σεξ...»

